

VIATA CRESTINA

Nr. 28 (436)
Anul XI (2020)
20 Septembrie

Să vă iubiți unul pe altul! Precum Eu v-am iubit pe voi, așa și voi să vă iubiți unul pe altul! (Ioan 13, 34)

PUBLICAȚIE EDITATĂ ȘI DISTRIBUITĂ GRATUIT DE PAROHIA „SF. ARH. MIHAIL ȘI GAVRIIL” - POIENIȚA, COM. VÂNĂTORI, JUD. IAȘI, PROTOPOPIATUL PAȘCANI

Duminica după Înălțarea Sfintei Cruci
(Luarea Crucii și urmarea lui Hristos) ▼

Arhimandritul Ilie Cleopa

Mântuitorul nostru Iisus Hristos zice în Sfânta Evanghelie: „Dacă vrea cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie” (Matei 16, 24). Astăzi vom vorbi despre deosebirea crucilor prin care ne putem mântui pe pământ. Vă amintim că noi creștinii cinstim Îndoit Crucea lui Hristos: **crucea materială**, văzută, pe care o cinstim, o sărutăm și o purtăm și **crucea spirituală** care este suferința pentru fapta bună. [...]

Crucea nevăzută, spirituală și tainică pe care trebuie s-o purtăm cu toții, aceasta este suferința și osteneala noastră la lucrarea faptelor bune. Mântuitorul nostru Iisus Hristos care a purtat crucea văzută pe Golgota, cât și pe cea nevăzută a suferințelor pentru a noastră mântuire, ne-a învățat și pe noi să răbdăm crucea vieții, zicând: „Cine rabdă până la sfârșit acela se va mântui” (Matei 10, 22; 24, 13; Marcu 13, 13). [...]

Crucea nevăzută a suferințelor Sale este de multe feluri și fericit este acel creștin care cu credință în Dumnezeu și cu multă răbdare își duce crucea suferințelor pe pământ în dragostea lui Hristos, spre mântuirea sufletului său.

Așa, de exemplu, unul este **orb** și rabdă toată viața cu mulțumire această suferință. Altul este **surd**, altul nu poate vorbi, iar altul este **șchiop** și lipsit de oarecare mădulare ale trupului său. Alții duc cu multă răbdare **crucea căsătoriei** care nu este ușoară, deoarece multe și mari datorii au creștinii cei căsătoriți. De a crește pe fiii lor în frică de Dumnezeu, de a nu-și ucide copiii, de a iubi Biserica, [...] de a duce viață în curățenie, [...] de a face milostenie, de a merge regulat la biserică, de a face în toată vremea rugăciuni și de a citi cât mai des Sfânta Scriptură și învățăturile sfinților lui Dumnezeu. Nu este ușoară nici **crucea văduviei** și a **fecioriei**. Grea este **crucea și celor săraci** și **necăjiți** care trăiesc în lipsuri și sărăcie și se luptă cu multe nevoi ale vieții pământești.

Dreptul Iov zice: „O luptă este viața omului pe pământ” (Iov 7, 1). Sfântul Apostol Pavel zice: „În această luptă mare, aveți nevoie de răbdare” (Evrei 12, 2-7). Iar Mântuitorul nostru Iisus Hristos, zice: „Întru răbdarea voastră veți dobândi sufletele voastre” (Luca 21, 19).

Cuvântul Crucii, pentru cei ce pier, este nebulie, iar pentru noi, cei ce ne mântuim, este puterea lui Dumnezeu.

SFÂNTUL APOSTOL PAVEL (I Corinteni 1, 18)

Să învățăm din pilde ▼

Chinurile de pe pământ și chinurile gheenei

Doxologia.ro

Vom aminti o istorioară adevărată despre un bolnav. Acesta a zăcut mai mulți ani și pierzându-și răbdarea în boală, cerea de la Dumnezeu să moară, iar Preabunul Dumnezeu l-a salvat printr-o minune, spre a nu-și pierde sufletul său.

Un călugăr cu viață aleasă din Sfântul Munte Athos, fiind paralizat de mulți ani, începuse a se ruga lui Dumnezeu, ori să moară, ori să se facă sănătos, nemaiputând suferi acea boală chinuitoare. Așa rugându-se, a venit la el un înger al Domnului și i-a zis: „Dumnezeu voiește să te curățe pe tine de păcatele tale ca fierul prin foc, spre a te duce pe tine în raiul desfătărilor, că nu este altă cale spre Mântuitorul decât calea Crucii care se face prin suferințe. Deci dacă vrei să te cureți de greșelile tale trebuie să mai zaci un an pe pământ sau să stai trei ceasuri în iad”.

Călugărul bolnav a început a cugeta. Încă un an de suferință pe pământ? Mai bine să stau trei ceasuri în gheenă! Atunci îngerul, cu iuțea fulgerului îi duse sufletul său în chinurile iadului și plecă, zicând aceste cuvinte mângâietoare: „După trei ore voi veni la tine să te caut!” Întu-necimea aceea cumplită, suspinările sfâșietoare ale păcătoșilor care se chinuiau în gheenă și fețele înfricoșate ale diavolilor au adus asupra călugărului urgisit o groază și o durere nespūsă. Pretutindeni nu vedea și nu auzea decât suferințe, lacrimi și vaiete îngrozitoare! Doar ochii arzători ai diavolilor luceau în întunericul fără margini al iadului.

Atunci chinuitul călugăr a început a plânge și

a striga, însă nimeni nu răspundea la strigătele sale. Lui i se părea că de când a sosit acolo trecuseră sute de ani de suferință și aștepta cu nerăbdare să apară îngerul Domnului să-l scoată. Însă îngerul nu venea. Toți păcătoșii închiși în gheenă nu erau ocupați decât de moartea lor prea amară și groaznică și de propria lor muncă, iar grozavii diavoli, în bucuria lor infernală, își băteau joc de suferințele păcătoșilor.

În sfârșit, îngerul cu un zâmbet de lumină, se apropie de chinuitul călugăr și-l întreabă: „Cum te afli, frate?”. „Niciodată nu aș fi crezut că gura unui înger poate minți! Oare nu mi-ai spus că ai să mă scoți de aici după trei ore? Și iată, au trecut sute de ani în aceste suferințe groaznice! Ce zici tu?” A răspuns îngerul cu fața luminată: „O oră a trecut, de când te-am părăsit și mai ai încă două ore de stat aici!” „Două ore? strigă călugărul chinuit, cu mare groază. Este oare cu puțință să fi trecut o oră? Dar nu mai pot suporta aceste munci cumplite! De se poate face voia Preamilostivului Dumnezeu, te rog scoate-mă de aici. Voiesc mai bine să sufăr pe pământ ani, secole chiar până la a doua venire a Domnului, dar scapă-mă de aici! Fie-ți milă de mine!”

Zise îngerul: „Dumnezeu, fiind Părintele îndurărilor și a toată mângăierea, arată bunăta-tea Sa asupra ta. Dar tu trebuie să-ți aduci aminte de acum înainte cât de grele și de mari sunt muncile gheenei; iar chinurile de pe pământ, oricât de groaznice ar fi, sunt numai umbră față de cele veșnice ale iadului” (Viața repausaților, București, 1899, p. 424-426).

Pe urmele sfinților

Sfânta Sofia și cele trei fiice ale sale

Mucenița Sofia și fiicele sale, cărora le-a pus numele după cele trei mari virtuți creștine: Pistis (credința), Elpis (nădejdea) și Agapis (dragostea) sunt prăznuite pe 17 septembrie.

Aceste sfinite au viețuit în Italia, la Roma, și au pătimit în vremea împăratului păgân Adrian (117-138).

Viața Sfintei Sofia este un model de viață creștină: ea s-a căsătorit, a dat naștere la trei fiice, iar soțul i-a murit în scurt timp, rămânând văduvă.

Femeie distinsă și înțeleaptă, Sfânta Sofia a fost chibzuită și plină de înțelepciune, după cum îi spune și numele. După moartea soțului a trăit în rugăciune și milostenie, sădind în inima fiicelor sale virtuțile. Le-a fost model de viețuire creștină, le-a crescut cu dragoste și cu multă rugăciune, astfel încât la maturitate fetele erau pline de înțelepciune dumnezeiască și curate chiar de fețe împăratești. Ele nu și-au ascuns credința, ci au mărturisit-o mereu.

Prefectul provinciei, Antioh, auzind de înțelepciunea și frumusețea celor trei fete și convingându-se că sunt creștine, l-a înștiințat pe împăratul Adrian, care în scurt timp a trimis slujitorii pentru a le aduce pe cele trei fete la palat. Împreună cu ele a venit și mama lor, care le-a întărit în credință, sfătuindu-le și învățându-le în continuare.

Împăratul a vrut să le convingă să jertfească zeilor, însă cele trei fete au refuzat cu desăvâr-

șire, mărturisind credința în Domnul nostru Iisus Hristos, singurul și adevăratul Dumnezeu. Astfel, pentru credința lor nestrămutată, mărturisită în continuare sincer și deschis, fetele au fost martirizate. Sfânta Sofia și-a încurajat fiicele, iar rugăciunile ei le-au ajutat să dobândească cununile muceniei. Maica lor le-a înmormântat cu cinste, pe un deal din afara cetății, și după trei zile de rugăciune la mormântul acestora a adormit și ea întru Domnul. Deși nu a îndurat chinuri, și ea s-a învrednicit alături de cele trei fiice de cununa muceniei. Și aceasta pentru că întreaga ei viață de creștere a copiilor, de dăruire și acceptare a voinței lui Dumnezeu a fost o mucenie.

Toate acestea s-au petrecut în anul 137. Pistis avea doisprezece ani, Elpis zece ani și Agapis nouă ani.

Mormintele Sfintei Sofia și ale fiicelor sale Pistis, Elpis și Agapis au fost localizate pe drumul roman Via Aurelia. Deasupra acestor morminte a fost ridicată Biserica "Sfântul Mucenic Pangratie".

Este interesant de știut faptul că din anul 1992 Sfânta Muceniță Sofia este ocrotitoarea capitalei Bulgariei.

Iată, câtă credință, nădejde și dragoste de Dumnezeu au avut aceste trei copile, încât au fost capabile să-și dea viața pentru Hristos. Și aceasta pentru că viața mamei lor a fost o continuă purtare a crucii și, de asemenea, o continuă jertfire pentru cei din jur.

Sfaturi duhovnicești

Cum să ne rugăm lui Dumnezeu?

Protosinghelul Nicodim Măndiță

Pentru dobândirea cererilor folositoare de suflet, tot creștinul trebuie să se roage cu evlavie, cu fierbințeală, fără gânduri străine ori păcătoase, cu smerenie, recunoscându-și slăbiciunile și căderile în păcate, fiindcă într-adevăr „inima înfrântă și smerită, Dumnezeu nu o va urgisi” (Psalmul 50, 18). Rugăciunea să fie însoțită de încredere, nădăjduind temeinic în făgăduința Mântuitorului Care zice: „Amin, amin grăiesc vouă, de veți cere ceva de la Tatăl în numele Meu, va da vouă.” (Ioan 16, 23).

Rugăciunea trebuie să fie făcută cu supunere și lăsare în voia lui Dumnezeu. Așa ne-a învățat Mântuitorul, zicând: „Facă-se voia Ta” (Matei 6, 10). Așa ne-a dat El exemplul când S-a rugat Tatălui Ceresc, în ajunul Patimilor Sale, zicând: „Părintele Meu, de este cu putință, treacă de la Mine acest pahar; însă nu precum voiesc Eu, ci precum voiești Tu” (Matei 26, 39; Luca 22, 42).

Rugăciune către Sfintele Mucenițe Elpis, Pistis, Agapis și maica lor Sofia

Pe voi, Sfintelor Mucenițe Elpis, Pistis și Agapis, vă slăvim, vă mărim și vă ferim, dimpreună și pe înțeleapta voastră maică Sofia, căreia ne închinăm, că s-a arătat chip al griii de Dumnezeu înțeleptite. Roagă-L, Sfântă Elpis, pe Făcătorul celor văzute și al celor nevăzute, ca să ne dăruiască nouă credință tare, nesmintită și nestrămutată. Mijlocește, Sfântă Pistis, înaintea Domnului Iisus pentru noi, păcătoși, ca să nu depărteze de la noi nădejdea în bunătățile Sale, ci să ne izbăvească din tot necazul și nevoia. Povestește-L, Sfântă Agapis, Duhului adevărului, Mângâietorului, necazurile și întristările noastre, ca să trimită de Sus sufletelor noastre dulceața cea cerească. Ajutați-ne, dar, în nevoile noastre, Sfintelor Mucenițe, și dimpreună cu înțeleapta voastră maică Sofia, rugați-vă Împăratului împăraților și Domnului domnilor ca să-i păzească pe (numele) sub acoperământul Său, ca împreună cu voi și cu toți Sfinții să preainălțăm și să preaslăvim preasfântul și de mare cuviință numele Tatălui și Fiului și Sfântului Duh Dumnezeu, Stăpânului Celui mai înainte de veci, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.